

FJERDE KAPITEL

En mørk, taaget Aften en Ugestid senere steg en tynd, graa-klædt Herre af Sporvognen ved Grønningen, gik forbi Husarkasernen og videre over det langstrakte, trekantede Torv foran Nyboder. Med den ene Haand bag paa Ryggen, den anden om Haandtaget paa en Paraply, som han for hvert Skridt stødte kraftigt mod Stenbroen, skridtede han rask og taktfast langsmed Nyboderskvarteret, idet han ved det svage Lygteskær eftersaae Navnene paa alle Gadehjørnerne.

Da han var kommen den lange Række forbi uden at have fundet det Navn, han søgte, og da der paa dette øde Sted ikke saaes et Menneske, han kunde spørge, drejede han paa maa og faa om et af Hjørnerne og blev hurtig ganske vildfarende i de mange, aldeles ensartede Smaagader, hvoraf Nyboder bestod. Alle Vinduerne i de lave Stuelejligheder var tilskoddede. Der lyste blot en lille rund eller hjerteformet Glug i hver Skodde, og med Lygter var her endnu sparsommeligere end ude paa Torvet. Inde bag Skodderne var der livligt nok. Overalt hørtes Snakken, Barnegraad, hist og her Harmonikamusik, og man kunde ude paa Gaden tydelig høre hvert Ord, der blev sagt. Hist aabnedes en Dør, og en Kone i Nattrøje slog en Potte ud i Rendestenen, eller en lille Hund blev et Øjeblik sluppet ud i det Fri. Her løb et Par Katte om og opførte Elskovsduetter.

Da den Graa-klædte endelig ved at udspørge de enkelte Personer, han traf paa undervejs, havde fundet Hjertensfrydgade, fortsatte han her sin Undersøgelse, idet han ved Hjælp af Tændstikker aflæste Numrene over Dørene, indtil han naaede det Hus, hvor Per boede. Først ledte han med Haanden efter en Klokkestreng, og da han ingen fandt, gav han sig i Lag med den gammeldags Klinke, fandt omsider ud af, hvorledes Døren skulde aabnes, og traadte ind i Husets lille